

“मीठे बच्चे- तिमी सच्चा-सच्चा राजऋषि, राजयोगी हो। तिमीले राजाईको लागि पवित्र अवश्य बन्नु छ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ अटेन्शनले राजाईको लायक बनाइदिन्छ ?

उत्तर:- यदि पढाइमा पूरा-पूरा अटेन्शन छ भने राजाई मिल्छ। बाबाले जे सुनाउनुहुन्छ, त्यसलाई राम्रोसँग सुनेर धारण गर। जब बाबाले सुनाउनुहुन्छ र तिमी बच्चाहरूले सुन्छौ, तिमीलाई राजाई प्राप्त हुन्छ। यदि सुन्ने बेलामा हाई आइरहन्छ, उँगिरहन्छौ, बुद्धि भङ्किन्छ भने राजाई गुमाइदिन्छौ। त्यसैले पढाइमा पूरा अटेन्शन देऊ।

गीत:- हमें उन राहों पर चलना है...

ओम् शान्ति। रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूप्रति सम्झाइरहनु भएको छ। आज बच्चाहरूलाई हठयोग र राजयोगको बारेमा सम्झाउँछु। बच्चाहरूलाई थाहा छ- उनीहरूले जे सिकाउँछन्, सबै हठयोग हुन् किनकि उनीहरू कर्म संन्यासी हुन्। वास्तवमा गृहस्थीले हठयोग, कर्म-संन्यास सिक्नु छैन। त्यो त हो नै निवृत्ति मार्ग। त्यो धर्म नै अलग हो। तिम्रो धर्म देवी-देवता धर्म हो, जुन देवी-देवताहरूले राजयोगद्वारा नै राज्य पाएका हुन्। अहिले तिमी राजऋषि हो। ऋषि उनलाई भनिन्छ, जो पवित्र रहन्छन्। तिमी अहिले पवित्र छौ। यदि पवित्र रहँदैनन् भने उनलाई ऋषि भनिँदैन। तिमी राजाई पाउनको लागि पवित्र बन्छौ। उनले कुनै राजाई पाउनको लागि पवित्र बन्दैनन्। तिमीले जान्दछौ- पवित्र दुनियाँमा हामीलाई पवित्र राजाई प्राप्त थियो। यहाँ नै ५ हजार वर्ष पहिले देवी-देवताहरूको पूज्य पवित्र प्रवृत्ति मार्ग थियो। अहिले पुजारी पतित बनेका छन्। पतित कसरी बने? ८४ जन्मको हिसाब छ नि। बाबाले जुन सहज राजयोग सिकाइरहनु भएको छ, उहाँले नै तिमीलाई ८४ जन्मको हिसाब बताउनुहुन्छ। अरू धर्मलाई संन्यास धर्मकाले के जानुन्? यो हो देवी-देवताहरूको प्राचीन धर्म। ती हुन् पछि आएका धर्म। जो बितिसक्यो, त्यसलाई ती संन्यासीहरूले बुझ्न सक्दैनन्। जो पछि आउँदै जान्छन्, उनलाई सम्झाउँछन्। तिमीले जान्दछौ- हठयोग अनेक प्रकारका छन्। द्वापरदेखि भक्तिमार्गको साथ-साथै हठयोग शुरू हुन्छ। अहिले फेरि छ राजयोग। त्यो हठयोग जन्म-जन्म सिक्दै आयौ। राजयोग तिमीले एक जन्ममा नै सिक्छौ। उनले जन्म-जन्म पुनर्जन्म लिएर हठयोग सिक्नुपर्ने हुन्छ। तिमीलाई राजयोग सिक्नको लागि पुनर्जन्म लिनु पर्दैन। यो राजयोग तिमी केवल संगममा नै सिक्छौ। राजाई मिल्यो, स्वर्ग भयो फेरि अरू सबै धर्म खतम हुन्छन्। तिमी राजऋषि हो। राधा कृष्ण पनि पवित्र हुन्छन् नि। कृष्णलाई महात्मा पनि भनिन्छ। महात्मा पवित्र हुन्छन्। तिमी पनि अहिले महात्मा वा राजऋषि हो। महात्मा अर्थात् पवित्र, महान् आत्मा। यो कुरा कुनै शास्त्रमा छैन। शास्त्र त पछि गएर बन्छन्। कहानी जस्तै बनाएर लेख्छन्। जो बितिसक्यो, त्यो बसेर खेल बनाउँछन्। सत्य त होइन। अब बाबाले बच्चाहरूलाई यथार्थमा पढाउनुहुन्छ। यसको फेरि इतिहास बनेको छ। यादव, कौरव, पाण्डव थिए, अवश्य संगममा थिए। संगमयुगको इतिहास बसेर बनाएका हुन्। पर्व पनि सबै अहिले संगमयुगका नै हुन्। रक्षा-बन्धन पनि पवित्रताको लागि हो। पछि गएर फेरि यसको यादगार चल्छ। यहाँ बाबाले पनि सबैलाई पवित्र बनाएर प्रतिज्ञा गराउनुहुन्छ। सिक्खहरूले कंगन लगाउँछन्, त्यो पनि पवित्रताको निशानी हो। हिन्दूले जनै लगाउँछन्, त्यो पनि पवित्रताको निशानी हो। तर पवित्र त रहँदैनन्। राखी बाँध्छन्, अर्थ कहाँ बुझेका छन् र! पहिले ब्राह्मणहरूले राखी बाँध्दथे। अहिले बहिनीले भाइलाई राखी बाँध्छन्, उसले खर्च दिन्छ। यो सबै अहिले फेशन बनेको छ। वास्तवमा यो हो पवित्रताको कुरा। बाबा

भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! काम महाशत्रु हो । ती ब्राह्मणहरूले कसैलाई यस्तो भनेर सम्झाउँदैनन् । अहिले बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! प्रतिज्ञा गर, हामी पवित्र बन्नेछौं । कहिल्यै विकारमा जाँदैनौं । बोलाउँछौं पनि— आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस् । सत्ययुग त्रेतामा कसैले बोलाउँदैनन् । त्यो हो नै रामराज्य । यो हो रावण राज्य । रामराज्यमा ५ विकार हुँदैनन् । यथा राजा-रानी तथा प्रजा... अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौं— हामी बाबासँग स्वर्गको बादशाही लिइरहेका छौं । यस नर्कबाट अवश्य जानुपर्छ । बाबा आउनुभएको छ पावन बनाएर स्वर्गमा लिएर जानको लागि । फेरि त हामी किन पावन नबन्ने ? उनीहरूको हठयोग त अनेक प्रकारका छन् । जयपुरको म्युजियममा गएर हेर कति भेराइटी छन्, हठयोगीहरूको । त्यसबाट केही पनि हुँदैन । सिँढी तल भर्दै नै जान्छन् ।

बाबाले सम्झाउनुभएको छ— दुनियाँ जब पतित बन्छ, रावणको राज्य हुन्छ, अनि धर्ती हल्लिन थाल्छ । सुनका महल आदि सबै तल जान्छन् । महल आदिलाई कसैले लुटेको कहाँ हो र । उनले त केवल मन्दिरहरूलाई लुटेका हुन् । केही गहना सुन आदि लिएर गए । गहनाको सबैभन्दा धेरै सोख तिमीलाई छ । तिमी स्वर्गमा गहना पहिरिन्छौ, राज्य गछौ । अरू धर्मवाला आउने बित्तिकै राज्य गर्दैनन् । तिमी बेहदका बाबासँग स्वर्गको बादशाहीको वर्सा लिन्छौ । बाबा बसेर यो सम्झाउनु हुन्छ, गीता पढेर सुनाउनुहुन्छ । गीतामा जे जति लेखिएको छ, त्यो सबै मैले भनेको होइन । त्यो त मनुष्यहरूले मेरो महावाक्यहरूको पछि शास्त्र बनाएका हुन् । मैले जे तिमीलाई सुनाउँ, त्यो तिमीले नै सुन्यौ र फेरि गएर राजाई गन्यौ । वहाँ यो ज्ञान रहँदैन । यहाँ त बाबा टिचर बनेर शिक्षा दिनुहुन्छ । बाबाले त हिन्दीमा नै सम्झाउनुहुन्छ । यहाँ सबै हिन्दी-हिन्दी भनिरहन्छन् नि, जो उनीहरूको भाषा हो । वास्तवमा प्राचीन भाषा हिन्दी नै हो, नकि संस्कृत । यो संस्कृत त शंकराचार्य आएपछि निस्किएको हो । जो आउँछन्, उनले आफ्नो भाषा चलाउँछन् । बाँकी यस्तो होइन— बाबाले गीता संस्कृतमा सुनाउनुभएको हो । गुरुनानकको आफ्नै ग्रन्थ छ । उनले सिक्ख धर्म स्थापना गरे, उनलाई पनि अवतार मान्छन् । उनीहरूमा राजाई पनि हुन्छ । संन्यासीहरूमा राजाई हुँदैन । बाबाले सम्झाउनुभएको छ— बुद्ध, क्राइस्ट आदि पहिले गृहस्थी आत्मा थिए । तर गृहस्थी पतित आत्माले त धर्म स्थापना गर्न सक्दैन । उनमा पवित्र आत्मा आयो, जसले धर्म स्थापना गन्यो । अरू धर्म त किसिम-किसिमका धेरै छन्, आएर आफ्नो सानो मठ पन्थ स्थापना गर्छन् । वृक्षमा पनि देखाइएको छ नि । हठयोग र राजयोगमा धेरै फरक छ । यो कुरा बुझ्नुपर्ने हुन्छ । जसले बुझ्दैनन्, उनीहरू उँगिरहन्छन्, हाई काडिरहन्छन् । यहाँ त तिमीलाई खजाना मिल्छ । धेरै ठूलो कमाई हो । तिमीले रत्नहरूबाट भोली भन्छौ । त्यसैले यो आँखा खोलेर सुनुपर्छ । उँगिरहन्छन् या बुद्धि बाहिर भड्किइरहन्छ भने उनले राज्य प्राप्त गर्न सक्दैनन् ।

तिमी हौ राजऋषि, राजाई प्राप्त गर्नेवाला । बाबाले राजधानी स्थापना गर्नुहुन्छ । श्रीकृष्णले गर्दैनन् । कृष्णले त बाबाको वर्सा लिन्छन् । अब तिम्रो बाबा हुनुहुन्छ निराकार, जसबाट वर्सा लिइरहेका छौ— विश्वको बादशाहीको । तिमी कति धनवान् बन्छौ । यहाँ एकै बाबा आएर राजयोग सिकाउनुहुन्छ । त्यो पनि घुम, फिर, खाऊ, पिऊ, केवल बाबालाई याद गर । धनवान्ले अवश्य राम्रोसँग खान्छन् । उनले त आफ्नो कमाईको फल खान्छन् । मालपुवा खाऊ या रोटी खाऊ । याद गर बाबालाई । ठीक छ, जे खान्छौ खाऊ । पैसा केको लागि हो र । बाबाले कुनै मनाही गर्नुहुन्छ । केवल बाबासँग योग लगाउनु छ । यो राजाई स्थापना गर्नमा खर्च हुँदैन । त्यस लडाई आदिमा कति खर्च हुन्छ । हवाईजहाजमा कति खर्च हुन्छ । खस्यो भने एकदम खतम हुन्छन् । कति नोक्सान हुन्छ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— हिँड्दा-डुल्दा

बाबालाई याद गर। स्वदर्शन चक्र घुमाइराख। हामीले ८४ जन्म पूरा गरेका छौं। अब जानु छ वतनतिर। घर जान्छौं, फेरि आएर राजाई गच्छौं। तिमी कलाकार हौ नि। ती चलचित्र त दुई-अढाई घण्टा चल्छन्। यो बेहदको नाटक ५ हजार वर्ष चल्छ। यसलाई मनुष्यले नै जान्न सक्छ। यो दुनियाँ हो काँडाको जंगल। सबैभन्दा ठूलो काँडा हो विकारको, जसले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। दोस्रो नम्बरको काँडा हो क्रोध। त्यसको निशानी यो महाभारत लडाईं हेर। कुनै कुरामा रिस उठ्यो भने भट्ट बम खसाउन शुरू गर्छन्। अहिले त यस्ता-यस्ता बम बनाएका छन्, जसको कुरै नगर। सत्ययुगमा कुनै लडाईं आदि हुँदैन। संगममा नै यो महाभारत लडाईं देखाइएको छ। अरू कुनै शास्त्रमा लडाईंको कुरा नै छैन। वहाँ त तिमी सारा विश्वको मालिक रहन्छौ। लडाईंको कुरा हुन सक्दैन। शास्त्रहरूमा असुर र देवताहरूको लडाईं देखाइएको छ। तर देवताहरू अहिंसक हुन्छन्। तिमी योगबलद्वारा विश्वको मालिक बन्छौ। यो हो शान्तिको बल, यसमा तिमीले केही बोल्नु पर्दैन। यादको बलद्वारा तिमीले बाबाबाट विश्वको बादशाही लिन्छौ। फरक हेर कति छ। विज्ञान बलबाट विनाश हुन्छ। त्यही विज्ञानद्वारा फेरि सत्ययुगमा सुख देख्नेछौ। विज्ञानद्वारा आविष्कार गर्छन्, त्यो त सुखको लागि गर्छन्। उनले पनि आएर केही ज्ञान लिन्छन्। प्रदर्शनीमा त सबै आउँछन्। पछि गएर सबै आउनेछन्। तिम्रो यस शान्तिको शक्ति प्रत्यक्ष हुनेछ।

तिमीले प्रश्न सोध्छौ— गीताका भगवान् को हुनुहुन्छ ? यस्तो प्रश्न अरू कसैले सोध्न सक्दैन। जहाँ यो प्रश्न लेख्छौ, त्यहाँ साथमा चित्र पनि राख। गीताका भगवान् परमपिता परमात्मा या श्रीकृष्ण ? जसले पूरा ८४ जन्म लिन्छन्। पतितबाट पावन बनाउनेवाला त बाबा नै हुनुहुन्छ। कृष्णको आत्मा त ८४ जन्म लिएर कालो बनेको छ। उनलाई बसेर सम्झाउँछु, तिमीले ८४ जन्म लिएका छौ। तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ। कलाकारलाई थाहा त हुनुपर्छ नि— मैले ८४ जन्म कसरी लिन्छु ? संन्यासीहरूको धर्म नै अलग हो। हिन्दूहरूलाई आफ्नो धर्मको बारेमा थाहा नहुनाले अरू-अरू धर्ममा गइरहन्छन्। कुनै गुरुको आशीर्वादले कसैलाई धन मिल्यो भने उनको पछि-पछि लाग्छन्। फेरि एकदम घाटा भयो भने भन्छन्— खुदाको भावी। बच्चा मिल्यो धेरै खुशी हुन्छन्। ठीक छ, १०-१२ दिनपछि बच्चा मर्नो, भन्छन् ईश्वरको भावी। उसलाई ब्युँताउनु हाम्रो हातमा छैन। बाबाले धेरै यस्ता देखेका छन्। यस्ता धेरै हुन्छन्। यहाँ त बाबा बस्नुभएको छ। बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू पावन बन। याद छ ? जब महाभारी महाभारत लडाईं भएको थियो, तब द्रौपदीले पुकारेकी थिइन्— बाबा मलाई यो दुशासनले नंगन गर्छ, मलाई यसबाट बचाउनुहोस्। ५ हजार वर्षको कुरा हो। यी अबलाहरूमा अत्याचार यस विषको लागि नै हुन्छ। कति त स्त्रीहरू पनि यस्ता हुन्छन्, जो विष विना रहन सक्दैनन्। उनीहरूको नाम पनि राखिएको छ सूपनखा, पूतना। जसले विषको लागि हैरान गर्छन् ती हुन् कंस, जरासन्धी, शिशुपाल.... यी सबै विनाश त हुन्छन् नै। यस समय छ आसुरी, रावण राज्य फेरि हुन्छ ईश्वरीय राज्य। यस सारा चक्रलाई त तिमीले बुझिसकेका छौ— कसरी ८४ जन्म लिन्छौं। यो तब बिसिन्छन्, जब विकारमा जान्छन्। विकारमा जानेको अनुहार नै पहुँलो हुन्छ। स्वयं नै सम्झन्छन्— यो मैले के गरिदिँ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! यस विषय नालीमा नजाऊ। यसले तिमीलाई आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। यसमा नफँस। प्रतिज्ञा गर— म विकारमा कहिल्यै जान्न। भगवानुवाच छ काम महाशत्रु हो। हरेक चित्रमा पहिला त यो लेख— ज्ञान सागर, पतित-पावन, गीता ज्ञान दाता शिव भगवानुवाच। फेरि कृष्णको नाम बुद्धिबाट हट्छ। हामीलाई गीताका भगवान् बसेर यो बताउनुहुन्छ। त्यही ज्ञान हामीले लिन्छौं। भगवान् नै आएर नयाँ दुनियाँ

२०७३ श्रावण २० बिहीबार ४-०८-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

स्थापना गर्नुहुन्छ, अनि पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। रुद्र ज्ञान यज्ञ हो नि। वास्तवमा हो शिवबाबा। रुद्र बाबा भनिँदैन। बम्बईमा बबुलनाथको पनि मन्दिर छ। अब बबुल भनिन्छ काँडालाई। बबुलनाथ नाम किन राखिएको हो? यो कसैले जानेका छैनन्। चित्र त शिवको नै छ। बाँकी त अनेक नाम राखिदिएका छन्। शिवबाबा नै आएर काँडाको जंगललाई फूलको बगैंचा बनाउनु हुन्छ, उहाँ नै तिम्रो बाबा हुनुहुन्छ। उहाँको नाम हो शिव। शिव परमात्माए नमः, ब्राह्मण देवी-देवताए नमः, शब्द बिल्कुल स्पष्ट छन्। अब उहाँ परमपिता परमात्मा बसेर यस रथद्वारा सम्भाइरहनु भएको छ। हुबहु जसरी लौकिक पिताले सम्भाउँछन्— प्यारा बच्चाहरू! हाम्रो कुललाई कलंक नलगाउनु। कुनै खराब काम नगर। यहाँ पनि बाबाले भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! विकारमा त कहिल्यै जानु हुँदैन। पवित्र नबनेसम्म स्वर्गमा उच्च पद पाउन सक्दैनौ। तिमीले धेरै ठूलो कमाई गरिरहेका छौ। बाँकी सबैले गुमाइरहेका छन्। हुन त कसैसँग पदम होला। ठूला-ठूला महल बनाइरहेका छन्। लाखौं रुपैयाँ खर्च गर्छन्। तिमीले बुझेका छौ— यो सबै वेस्ट अफ टाइम... हो। यो केही काम आउँदैन, सबै खतम हुन्छ। उनीहरूले त सम्झन्छन्— १०-१२ हजार वर्ष चल्छ। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— मृत्यु त सामुन्ने खडा छ, शिरमाथि। थोरै समय भित्र यो भूकम्प आदि गएर सबै डाँवाडोल हुन्छ। भूकम्प आदिमा अनगिन्ती मर्छन्। अब त विनाश हुनु नै छ। विनाशको साक्षात्कार र स्थापनाको साक्षात्कार गरेका छौ। त्यो फेरि यी आँखाद्वारा देखेछौ। भक्तिमार्गमा के के गर्छन्, तर कोही वैकुण्ठमा जान सक्दैन। ज्ञान विना सद्गति हुन सक्दैन। यी सबै भक्तिमार्गका खेलौना हुन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कुल कलंकित हुने कुनै पनि नराम्रो काम गर्नु छैन। पवित्र बन्ने आफूले आफैँसँग प्रतिज्ञा गर्नु छ।
- २) अब आफ्नो टाइम, मनी... व्यर्थ गुमाउनु छैन। फूलको बगैंचामा जानको लागि काँडालाई निकाल्नु छ।

वरदानः— सम्पूर्ण स्टेज र स्टेटसको स्मृतिद्वारा सदा उच्च कर्तव्य गर्ने बाबा समान भव

सदैव यो स्मृतिमा रहोस्— म हर समय, हर सेकेण्ड, हर कर्म गर्दै स्टेजमा छु। यसरी हर कर्ममा अटेन्शन रहनाले सम्पूर्ण स्टेजको नजिक आउँछौ। साथ-साथ वर्तमान र भविष्य स्टेटसको स्मृति रहनाले हर कर्म श्रेष्ठ हुन्छ। यही दुई स्मृतिले बाबा समान बनाउँछ। समानतामा आएपछि एक अर्काको मनको संकल्पलाई सहज नै क्याच गर्न सक्छौ। यसको लागि केवल संकल्पहरूलाई नियन्त्रण गर्ने शक्ति हुनुपर्छ। आफ्ना संकल्पको मिसावट नहोस्।

स्लोगनः— ईर्ष्या र अप्राप्तिका कारण इच्छाहरू हुन्। जहाँ सर्व प्राप्ति छ, वहाँ प्रसन्नता हुन्छ।

✽ शब्दार्थः— स्टेज= स्थिति, अवस्था। स्टेटस= पद, प्रतिष्ठा, महत्त्व।